కలుగుతాయి. కాబట్టి గాఢ నిద్రలో వలె మనస్సును ఉంచితే పరమ పదమును పొందినట్లే దానికి గురుదేవుల కరుణతో కార్యరూపం చెందుతుంది. గాఢనిద్రలో స్వప్నము తెలియదు. స్వప్నములో సుషిప్తి తెలియదు అలాగే బ్రహ్మ స్వరూపము నందు ఉన్నవాడు సృష్టిని ఎరుగడు. సృష్టియందు లీలమైనవాడు, దృశ్యమును ఆస్వాదించువాడు బ్రహ్మమును తెలుసుకోలేడు. "చూపులోన చూపు చూడంగ చూడండ; తెలివిలోన తెలివి వెలుగుచుండు; నిద్రలోని నిద్ర నిజమని తెలియరా" అన్నారు వేమన. చూచేది ఏమిటి? చూడబడే పరికరం ఏమిటి? దేని వెలుగులో ఇది తెలియబడుతున్నది అని గ్రహించి. దృశ్యాన్ని నివారించటమే తెలివి. ఈ తెలివి గురువును ప్రేమించటం వల్లనే సాధ్యమౌతుంది.

- సాగిరాజు రామకృష్ణంరాజు, అర్థవరం

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 28-01-2008, చిలుకూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

అందరూ సుఖంగా, శాంతిగా ఉండాలని భగవంతుడిని ప్రార్థించాలి. దానివలన మనకు ప్రేమభావం కలుగుతుంది, శాంతి కలుగుతుంది. ఇతరుల క్షేమం కోరటం వలన, ఇతరులను ప్రేమించటం వలన శారీరక ఆరోగ్యం, మానసిక ఆరోగ్యం బాగుపడతాయి. మన బీరువాకు ఉన్న అద్దమును బట్టి పెట్టి ఎలా శుభ్రపరుస్తామో అలాగ మన మనస్సును కూడా ఎప్పటికప్పుడు శుభ్రపరుస్తూ ఉంటే మన హృదయంలో ఉన్న ఆత్మదేవుడు మనకు స్పష్టంగా గోచరిస్తాడు. ఏదో ఈ నాలుగు రోజులు బాగా గడిచిపోతే గడిచిపోయినాయి అనుకోవద్దు. మరణానంతర జీవితం కూడా ఉంది. ఈ శరీరంతో పాటు శరీరయాత్ర ముగిసిపోతుంది కాని జీవుడి యాత్ర ముగియదు. ఇప్పుడు జీవించి ఉండగా సుఖంగా ఉండాలంటే, మరణానంతర జీవితం సుఖంగా ఉండాలంటే కర్మానుష్టానము, భక్తి అవసరము. ఆరోగ్యం బాగా ఉన్నంతసేపు మనపని మనం చేసుకోవాలి, పని బద్ధకించకూడదు, మనకు శక్తి ఉంటే ఇతరులకు సహాయపడాలి. చేతులు పని మీద ఉండాలి, మనస్సు ఈశ్వరుని పాదాలయందు ఉండాలి. మన కుటుంబ యాత్రకు సంబంధించిన పనులు చేసుకొంటూ, మిగతా టైములో జీవకోటి క్షేమం కోసం పని చేయాలి. అలా పని చేయటం వలన మనం ఎవరికైతే సేవ చేస్తున్నామో వారికి పెద్ద లాభం కాదు కాని మనకే ఎక్కువ లాభం ఎందుచేతనంటే దానివలన మనం పవిత్రులమవుతాము. వారు మనకు సేవ చేయటానికి అవకాశం ఇచ్చి, మనం పవిత్రులం అవ్వటానికి సహకరిస్తున్నారు అన్న సంగతి మర్చిపోతున్నాము. అది మర్చిపోయి వారు తక్కువ మనం ఎక్కువ అనుకొంటున్నాము. అది మన పాడుబుద్ధికి గుర్తు. వాడు ఏ మతస్థుడైనా, ఏ కులస్థుడైనా పవిత్రుడు కాని వాడికి లోపలఉన్న ఈశ్వరుడు వ్యక్తం కాడు.

తప్పులు ఒప్పులు అన్నీ మనస్సు కల్పించినవే, ఈ మనస్సును దాటితే అంతా జ్ఞానసాగరం, శాంతిసాగరం. అప్పుడు దేహం ఉన్నా, లేకపోయినా శాంతిలో ఊగిసలాడతాము.

లోకం బాహ్యం చూస్తుంది, ఈశ్వరుడు లోపల చూస్తాడు. నేను మీకు నాలుగు మాటలు చెపుతున్నాను, నాన్నగారు బాగా చెపుతున్నారు అని మీరు అనుకొన్నా ఈశ్వరుడు అనుకోడు. నాన్నగారు ఈ మాటలు ఎందుకు చెపుతున్నారు వారి క్షేమం కోరి చెపుతున్నారా లేకపోతే గొప్పలకోసం చెపుతున్నారా లేకపోతే వారికి ఈశ్వరానుభవం కలగాలి అని చెపుతున్నారా అని ప్రతిక్షణం లోపలనుండి ఈశ్వరుడు చూస్తూ ఉంటాడు. మనం ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిలోనికి రావాలంటే ప్రతీరోజూ జాగ్రత్తగా ఉండటం, ప్రతీగంట జాగ్రత్తగా ఉండటం కాదు ప్రతీ క్షణం క్షణం జాగ్రత్తగా ఉండాలి. ప్రతీక్షణం జాగ్రత్తగా ఉంటూ ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిలోనికి రావాలని ఎవరైతే ప్రయత్నం చేస్తున్నారో వారికి మాత్రమే ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది. ఈశ్వరుడు వేరు, ధర్మం వేరుకాదు. ధర్మం ఈశ్వరుడి యొక్క స్వరూపం. ధర్మం యందు గౌరవం లేకుండా ధ్యానాలు చేసినా, విచారణ చేసినా అవి ఫలించవు. సంతోషం నిజంకాదు, దుఃఖం నిజంకాదు. ఇది అంతా మనస్సుకు సంబంధించిన విషయాలు. ఆ మనోనాశనానికే ఈ సత్సంగ సమావేశాలు, జపాలు, ధ్యానాలు, విచారణలు, పూజలు. అభివృద్ధిలోనికి రావాలని రెండు గంటలు ధ్యానం చేస్తున్నాము అంటారు కాని ఎక్కడ వేసిన గొంగళి అక్కడే ఉన్నట్లు ఏమీ ఫలితం కనబడదు, ఆ ముఖంలో వికాసం ఉండదు, మాటలో మాధుర్యం ఉండదు. వీటి అన్నింటికి కారణం ఒక్కటే పరమేశ్వరుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు అనే విశ్వాసం మనకు లేదు. లోకం మీద ఉన్న విశ్వాసం, ఇంద్రియాల మీద ఉన్న విశ్వాసం, బంధువుల మీద స్నేహితులమీద ఉన్న విశ్వాసం పరమేశ్వరుడి మీద మనకు లేదు, అదే పెద్దలోపం. విశ్వాసం లేదు లేదు అని మనం బాధపడకూడదు, దానిని మనం పూరించుకోవాలి. మన కాలు జారింది అనుకోండి తీసుకోవాలి. తప్పు చెయ్యటం కంటే దానిని సవరించుకోవటం గొప్ప అన్నాడు ఐన్‌స్టీన్. మాకు భక్తిలేదు, భక్తిలేదు అని అనుకోకూడదు, భక్తి లేకపోతే సంపాదించుకోవాలి. జ్ఞాన సముపార్జన పట్ల అవగాహన లేని వారితోటి, లౌకికులతోటి స్నేహాలు చేయకూడదు, వారితో విరోధాలు పెట్టుకోకూడదు, వారితో తగుమాత్రంగా ఉండాలి. భక్తులతో స్నేహం వలన మనకు భక్తి పెరుగుతుంది, మన మనస్సు భగవంతుడి పాదాలను అంటిపెట్టుకొని ఉంటే మనకు భక్తి పెరుగుతుంది కాని ఏదో చేయటం వలన గాలికి భక్తి పెరగదు, మనం చేయగలిగిన ప్రయత్నం చేయాలి.

అహంకారం వలన అపకారం ఎక్కువగా ఉంటుంది. ఇంట్లో పేచీలకు, బయట పేచీలకు నూటికి తొంభై పేచీలకు అహంకారమే కారణం. వినయం వలన ఉపకారం ఎక్కువ

ఉంటుంది. ఉపకారం కావాలని మనం అనుకోనక్కరలేదు, నీరు ఏవిధంగా అయితే పల్లానికి వస్తుందో అలాగ ఎక్కడైతే వినయం ఉందో అక్కడ ఉపకారం వచ్చి తీరుతుంది. ఆచార్యులవారికి వేదం బాగా తెలుసు, ధర్మశాస్త్రం తెలుసు, పురాణాల సారం తెలుసు, ఆయన ఏదైతే చెపుతున్నాడో దాని తాలుక అనుభవం ఆయనకు ఉంది, అందుచేతనే ఆయన ఆచార్యుడు అయ్యాడు. గురువు తనంతట తాను చెప్పిన దానికి, శిష్యుడు అడిగితే చెప్పిన దానికి ఆ ప్రవాహంలో తేడా ఉంటుంది. శిష్యుడు ఏదైనా అడిగితే అడిగిన దానికి జవాబు చెప్పి వూరుకొంటాడు. గురువు తన హృదయం పొంగి చెప్పటం వేరు, అలా ఆచార్యుడు మాత్రమే చెప్పగలడు. ఆచార్యుడు చెప్పే దానిలో ఆయన అనుభవం ఉంటుంది, ఆయనకు మెప్పులు అక్కరలేదు. పూర్వం ఆచార్యులు చెప్పటమే కాదు, వారి దగ్గర ధనం ఉంటే శిష్యులను పోషించేవారు, అది శిష్యులమీద ఉన్న ప్రేమ. నీ మనస్సును తీసుకొని వెళ్ళి ఎక్కడో ముంచుతున్నావు అలాకాదు నీ మనస్సును తీసుకొని వెళ్ళి హృదయంలో ముంచు, నాయందు భక్తి కలిగి ఉండు, భక్తి వలన ముక్తి వస్తుంది. మన కుటుంబ పరిస్థితులు ఎంత బాగున్నా మనం వెయ్యి సంవత్సరాలు బతకము. ఈ శరీరం ఎప్పడో ఒకప్పడు రాలిపోతుంది. ఈ శరీరం రాలిపోకముందే జాగ్రత్తలు తీసుకోవాలి. ఇల్లు అంటుకొన్నాక నుయ్యి తవ్వినట్లు ఉండకూడదు, నుయ్యి తవ్వేటప్పటికి ఇల్లు అంతా అంటుకొని పోతుంది. అలాగే చావు వచ్చేరోజున సాధన చేస్తాను అంటేకుదరదు, సాధన మొదలు పెట్టేటప్పటికి మరణం వచ్చేస్తుంది. అందువలన బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి.

నోటితో నా నామాన్ని స్మరించుకో, కళ్ళు మూసుకొంటే నా రూపాన్ని ధ్యానం చెయ్యి, కళ్ళు తెరిస్తే నా రూపాన్ని చూస్తూ ఉండు, నీ కళ్ళు, నీ నాలుక, నీ చెవులు, నీ చేతులు అన్నీ నాకు ఇచ్చేయి అంటున్నాడు భగవంతుడు. ఇంక అప్పడు ప్రకృతి మనలను ఏమి బాధ పెడుతుంది. ఇంద్రియాలను భగవంతుడికి ఇచ్చేస్తే ఇంక ప్రత్యేకంగా నిగ్రహించుకోవటానికి ఏముంది. మనం పూర్తిగా ఆరోగ్యంగా ఉన్నప్పడు ఇంక డాక్టరు దగ్గరకు వెళ్ళటం ఎందుకు? మన మనస్సులో వికారాలు లేనప్పడు ఇంక సాధనలు ఎందుకు? మనలో భక్తి లేకపోవటం వలన చేసే పనులు ఇవి అన్నీ కూడా. భగవంతుడియందు భక్తి లేక ఇలా రోడ్డుమీద తిరుగుతున్నాము. సామాన్య ధర్మాలు, సామాన్య కర్మలు విడిచిపెట్టి నన్ను శరణాగతి చెందు. తల్లితండ్రులను గౌరవించమని మనం చెపుతాముకాని ప్రహ్లాదుడు భగవంతుడికోసం తండ్రి మాటకాదన్నాడు. హిరణ్యకశపుడు హరి లేడు అన్నాడు. తండ్రి చెప్పినప్పటికి ఆ మాటను నేను అంగీకరించను అని ప్రహ్లాదుడు చెప్పాడు. నీకు తండ్రి మీద గౌరవం ఉన్నప్పటికీ భగవంతుడికి దూరం అయ్యే మాటలు చెపుతూ ఉంటే ఆ మాటలను విడిచిపెట్టు. భగవంతుడికోసం తల్లితండ్రులను విడిచి పెట్టినా పొరపాటు లేదు. ఒక ఉన్నతమైన స్థితిని పొందటంకోసం, ఆత్మజ్ఞానసముపార్జనకోసం ఏది త్యాగం చేసినా

అది దోషం కాదు. ఆచార్యులవారు ఏమని చెప్పారు అంటే బ్రహ్మం సత్యం. జగత్తు అసలు లేదని కాదు ఉన్న దానివలె కనిపిస్తోంది కాని జగత్తు సత్యం కాదు. బంగారంతో వస్తువులు చేస్తారు వస్తువు నిజం కాదు, బంగారం నిజం. ఆ బంగారం యందు ఈ వస్తువు కల్పించబడింది. అలాగే మట్టితో కుండలు చేస్తారు. కుండ నిజం కాదు. మట్టి నిజం. మట్టి యందు ఈ కుండలు కల్పించబడ్డాయి. ఉన్నది ఒక్కటి అంటే ఒక్కటే, అదే బ్రహ్మం. రమణ మహర్షిగారు ఏమని చెప్పారు అంటే ఉన్నదేదో ఉంది, ఆ వస్తువును పొందు, దానిని పొందిన తరువాత అది అద్వైతమా, ద్వైతమా, విశిష్టాద్వైతమా అని నీకే తెలుస్తుంది, ఆ వాదనలలోనికి వెళ్ళొద్దు అని చెప్పారు. పంచదార తియ్యగా ఉందని కొందరు, పుల్లగా ఉందని కొందరు, చేదుగా ఉందని కొందరు అంటున్నారు, ఆ గొడవ నీకు ఎందుకు? నువ్వు పంచదార నోట్లో వేసుకొంటే నీకే తెలుస్తుంది కదా, దాని గురించి వాదనలు ఎందుకు? అగ్ని కాలుస్తుంది. నిప్పు మీద చెయ్యి వేస్తే కాల్చదు అని ఎవరైనా చెపితే మనం నమ్ముతామా? నమ్మము ఎందుకంటే అది మన అనుభవం. అలాగే వస్తువు అనుభవంలోనికి వచ్చాక స్థిరత్వం వస్తుంది, ఇంక చెప్పడు మాటలతో పని లేదు అన్నారు భగవాన్. వస్తువును పొందటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి అంతేగాని వాదనలలోనికి వెళ్ళవద్దు.

నన్ను ఆరాధిస్తూ, నా రూపాన్ని ధ్యానిస్తూ, నన్ను ఒక్కడినే ఆశ్రయిస్తే నాలో ప్రవేశిస్తావు అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. భగవంతుడు ఈ లోకాన్ని సృష్టించి మనలను లోకంలోనికి పంపించాడు. ఈ సృష్టిని ఆధారంగా చేసుకొని ఆయనను పొందటానికి మనం ప్రయత్నం చేయాలి. మీకు శత్రువులు ఉంటారు, మిత్రులు ఉంటారు. వారిని సమన్వయం చేసుకొంటూ ఈ ద్వైతం మధ్యన అద్వైతానుభూతితో జీవించాలి. ఉన్నది ఒక్కటి అంటే ఒక్కటే. ఈ రకరకాలుగా కనిపిస్తున్నది నిజం కాదు, ఇది అంతా ఆయన మాయ. ఆయన పన్నిన మాయ అనే వల నుండి ఎవడైతే బయటకు వచ్చాడో వాడు మాత్రమే ఈశ్వరుడిని పొందుతాడు. వివేకవంతులు, సాధనాపరులు ఈ వలలో పడరు. తిరగలి మధ్యలో రాడ్ ఉంటుంది. తిరగలి తిప్పతూ ఉంటే ఈ రాడ్ దగ్గరకు చేరుకున్న గింజలను తిరగలి నలపలేదు. అలాగే ఏ జీవుడైతే పరమాత్మను ఆశ్రయించాడో వాడిని ప్రపంచం నలపలేదు, వాడు ప్రపంచంలో ఉన్నా వాడిని ప్రపంచం ముట్టుకోదు, వాడు ద్వైతబుద్ధికి అతీతుడు. హెచ్చుతగ్గులు అన్నీ భగవంతుడిలో లేవు. ఇదంతా మనస్సు యొక్క కల్పితము. భగవంతుడి యొక్క వైభవం గురించి మనకు తెలియటానికి ఆయన గురించి ఎప్పుడైనా శ్రవణం చేస్తే కదా తెలియటానికి. మేమే గొప్పవారము అని మీరు అనుకొంటూ ఉంటే ఇంక ఈశ్వరుడి గురించి మనకు ఏమి తెలుస్తుంది. మనం ఎప్పడూ ఎదుటివారిలో ఉన్న మంచిని చూస్తూ ఉంటే,

ఎదుటి వారిలో ఉన్న మంచి గురించి వింటూ ఉంటే మనం మంచి వారమవుతాము. మనం చేసే స్నేహాల విషయంలో, చదివే గ్రంథాల విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉండాలి. మన ఇంట్లో వారందరు శత్రువులు అయినా ఫరవాలేదు మనం క్వైట్‌గా, కూల్‌గా ఉండి మన పని మనం చేసుకోవాలి, వారితో పేచీలు పెట్టుకోకూడదు. మీ మార్గం సరియైనది అయినప్పుడు మీరు దానిని విడిచిపెట్టవద్దు. రైట్‌పాత్, రైట్ అండర్‌స్టాండింగ్, రైట్ యాక్షన్, రైట్ బిహేవియర్ విడిచిపెట్టకూడదు.

మనం భగవంతుడి గురించి శ్రద్ధగా శ్రవణం చేస్తూ ఉంటే విషయబుద్ధి దానంతట అదే ఊడిపోతుంది, ఆత్మబుద్ధి వచ్చేస్తుంది. మనకు నిజంగా దిక్కు ఎవరు అంటే ఈశ్వరుడి పాదాలే దిక్కు అంతకంటే ఇంక దిక్కు ఏదీ లేదు. మనం తరించే వరకు ఆయన పాదాలే మనకు దిక్కు. నీ దేహయాత్రకు సరిపడ పని చేసుకొంటూ మిగతా టైములో నన్ను స్మరించుకొంటూ ఉండు, ఇతరులకు ఏదైనా చేయగలిగితే సహాయం చేయి లేకపోతే మనస్సులో వారి క్షేమం కోరుకోవటంలో దారిద్ర్యం ఎందుకు అంటున్నాడు పరమాత్మ. కొంతమందికి డబ్బు ఉంటుంది, అధికారం ఉంటుంది, అన్నీ ఉండి కూడా ఆధ్యాత్మికంగా దారిద్ర్యం ఉంటుంది. ఇంట్లో కృష్ణా, రామా అనడు, చెప్పకొంటే వారి గొప్పలు చెప్పకొంటారు లేకపోతే ఇతరులను నిందిస్తారు. ఇటువంటి వారికోసం చీకటిలోకాలు కనిపెట్టుకొని ఉంటాయి అన్నాడు అరవిందఘోష్. ప్రజలలో పేరు ఉన్నవాడు ప్రతీవాడు సహృదయుడు అని చెప్పలేము. అవన్నీ భగవంతుడు చూసుకొంటాడు, ఆ జడ్జిమెంట్స్ అన్నీ నీకేల? కుక్కతోక వంకర తీయటం ఎంత కష్టమో లోకంలో ఉన్న వంకరలు తీయటం కూడా అంతే కష్టం. ఈ గోల నీకు ఎందుకు నన్ను శరణువేడుకో, పూర్వజన్మలనుండి నీకు కొన్ని పనికిరాని అలవాట్లు ఉండవచ్చు, ఆ అలవాట్లు నిన్ను సుఖపెడతాయని అనుకొన్నావు కాని ఆ అలవాట్ల వల్ల దుఃఖం వస్తోందని తెలిసి అందులో నుండి బయటకు రావటానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నావు. నువ్వు నా పట్ల విశ్వాసపాత్రుడవు అయితే వేలాది జన్మలనుండి వస్తున్న అలవాట్లలో నుండి, బలహీనతలలో నుండి నిన్ను విడుదలచేసి నీ శారీరకఆరోగ్యం, మానసికఆరోగ్యం కాపాడి నీకు శాశ్వతమైన సుఖం, శాంతి, ఆనందం ప్రసాదించే బాధ్యత నాది అని భగవంతుడు వాగ్దానము చేసి చెపుతున్నాడు. కొంతమందికి పుట్టింటి దగ్గర సుఖమే, అత్తవారింటి దగ్గర సుఖమే, సుఖంగా రోజులు వెళ్ళిపోతాయి. కొంతమంది జీవితాలు ముళ్ళకంపలలాగ ఉంటాయి. మీకు రోజులు సుఖంగా వెళ్ళిపోతున్నా అదీ నిజంకాదు, కష్టాలు ఎదురవుతున్నా అదీ నిజం కాదు. మీరు అనుభవించే సుఖాలు కూడా శరీరం చనిపోయేదాకా ఉంటాయి, మరణానంతర జీవితం ఎలా ఉంటుందో చెప్పలేము. ప్రస్తుతం ఈ జీవితంలో అనుభవించే

భోగాలు అన్నీ రోగాల కింద మారిపోతాయి.

భక్తులు తిండి దగ్గర జాగ్రత్తగా ఉండాలి. మీ శరీరం మీద పుండు పడింది అనుకోండి డాక్టరుగారు ఆయింట్‌మెంట్ ఇస్తే దానిని ఒళ్ళంతా రాసుకోరు, ఎక్కడ పుండు ఉందో అక్కడే రాసుకొంటారు అలాగే మీ ఆకలికి సరిపడ అన్నం తినండి అని ఆచార్యులవారు చెప్పారు. మనం పని దొంగలు అవ్వకూడదు. భగవంతుడు మనకు కేటాయించిన పనిని శ్రద్ధగా చేయాలి. అంతేగాని రోడ్డుమీద పని అంతా నొల్లుకోమని కాదు. మన డ్యూటీ మనం చేసాము అనుకోండి, వారి డ్యూటీ వారు చేసారు అని కర్మబంధంలో నుండి మనలను విడుదల చేస్తాడు, వాడు ఈశ్వరుడు. మన డ్యూటీ మనం చెయ్యటమే వచ్చేది వస్తుంది, రానిదేదో రాదు. మనం అనుకోవటం వలన ఎక్కువరాదు, పూరుకోవటం వలన తక్కువరాదు ఈ రెండూ మనం గుర్తుపెట్టుకోవాలి. నేను చేస్తున్నాను, నేను చేస్తున్నాను అనే నేనును ప్రక్కన పెట్టి పని చెయ్యి, అప్పుడు పునర్జన్మలను తీసుకొని వచ్చే బీజాలు పడవు. ప్రతీ జీవుడికి తల్లిగర్భంలో నుండి రావటమే ఇష్టాలు, అయిష్టాలు వచ్చేస్తున్నాయి, నువ్వు అందులో కూరుకొని పోవద్దు, వాటిలో నుండి విడుదల అవ్వటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి. ఆచార్యులకు మానవజాతి మీద అపారమైన ప్రేమ ఉంటుంది, మనకు భాషరాదు, భాష వచ్చిన మన భావాలు ఇతరులకు ఎలాగ చెప్పాలో తెలియదు. వారికి భాష ఉంటుంది, లోపల భావనాబలం ఉంటుంది, హృదయం నిండా బంగారం ఉంటుంది. అది మహాప్రవాహంలాగ జీవనదిలాగ వస్తూ ఉంటుంది, ఆ జీవనదిలో మునిగిన వారు అదృష్టవంతులు, గట్టుమీద కూర్చొని ఏడ్చేవారు దురదృష్టవంతులు. గాఢనిద్రలో మనకు ఏ గొడవలేదు, మనం కాని విషయాలలో నుండి విడిపోతున్నాము. నిద్రలో నుండి మెలుకువరాగానే ముందు నేను అనే తలంపు వస్తోంది. ఆ తలంపు వచ్చాక లోకం, పుణ్యం, పాపం, దేవుడు, జీవలక్షణాలు అన్నీ వచ్చేస్తున్నాయి, ఈ ద్వైత ప్రపంచం అంతా ఒక్కసారి పొంగి వచ్చేస్తోంది. ఏది వచ్చిన తరువాత అన్నీ వస్తున్నాయో ఆ నేను తలంపును పడగొట్టు, అదే యుక్తి, అదే వివేకం. అన్ని ఉపాయాలు ఆలోచించుకొని ఈ నేను అనే తలంపులోనుండి విడుదలపొందు, నీ ఔన్నత్యం అంతా అక్కడ చూపించు, నీ సాధన యొక్క గమ్యం అదే. అదే రమణసిద్ధాంతం.

గింజలు వదిలేసి పొల్లు పట్టుకోవద్దు అని చెపుతున్నారు. నీ బలహీనతలు ప్రస్తుతానికి నీకు సంతోషాన్ని కలుగజేసినా వడ్డీతో సహా దుఃఖంగా మారిపోతాయి. నీ బలహీనతలు ఏమిటో నీకు తెలుస్తున్నాయికదా అందులోనుండి విడుదల పొందటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి, సబ్జక్టును అర్థం చేసుకొంటున్నారు అనుకోండి మీ అశాంతి అంతా శాంతిగా మారిపోవును. మన దేహం ఎంతకాలం ఉంటుంది అనేది ముఖ్యం కాదు. దేహం దాని ప్రారబ్దం పూర్తి

అయిన వెంటనే వెళ్ళిపోతుంది, ఈలోపు మీ మనస్సును ఆత్మజ్ఞానసముపార్జన మీద ఉంచండి. మీరు ఏ పని చేసినా భగవంతుడి ప్రీత్యర్థం చేయండి, ధర్మం కోసం చేయండి. మీకు ఇష్టం ఉన్నా లేకపోయినా భగవంతుడిమాటను ప్రమాణంగా పెట్టుకొనిచేయండి. జనాలతో ఎక్కువకలువవద్దు, సాధకుడికి కొంత ఏకాంతవాసం అవసరం. భక్తులందరూ ప్రచారం, రాజకీయం ఈ రెండు విషయాలకు దూరంగా ఉండాలి. భక్తులకు కూడా చాలామందికి ప్రచారం కావాలి. నువ్వు ప్రచారం కోరుకొంటున్నావంటే నీ మనస్సు బాహ్యముఖానికి వెళ్ళిపోతుంది. ఆచారం కొంతవరకు మంచిదేకాని ప్రచారం మంచిదికాదు. ముముక్షువుకానివాడు మోక్షాన్ని కోరుకోడు. అందుచేత సత్పురుషులతో సహవాసం చేస్తే ముందు ముముక్షుత్వం వస్తుంది. చేతిలో డబ్బు ఉంటే బజారులో ఉన్న వస్తువును కొనుక్కోవటం ఎంతతేలికో అసలు జ్ఞానం సంపాదించాలనే తలంపు లోపల నుండి వస్తే జ్ఞానం సంపాదించటం అంత తేలిక, ఆ తపన లోపలనుండి రావాలి. మనం పొందవలసింది ఈ జన్మలోనే పొందాలి అనేటువంటి పట్టుదల రావాలి. ఆ పట్టుదల రావటం కూడా గురువు అనుగ్రహం లేకుండా, సజ్జనసాంగత్యం లేకుండా అంత తేలికగా రాదు.

నువ్వు స్వార్థంతో చేసే ప్రతీపని నీకు పునర్జన్మను తీసుకొనివస్తుంది. ఇతరుల క్షేమం కోసం నువ్వు ఏదైనా పని చేస్తే ఆ పని నిన్ను బంధించదు సరికదా బంధంలోనుండి విడుదల చేస్తుంది, నీకు మోక్షాన్ని ఇస్తుంది, అట్టి కర్మను ఆచరించు. అశాంతి ఎలా ఉంటుందో, దుఃఖం ఎలా ఉంటుందో తెలియని స్థితిలోనికి మిమ్మల్ని తీసుకొని వెళ్ళటానికే యోగులు, మహాత్ములు చేసే ప్రయత్నం. మీకు వెయ్యికోట్ల డబ్బు ఉంది అనుకోండి, దుఃఖం వచ్చేస్తుంది. డబ్బు చేసే పని డబ్బు చేస్తుందికాని జ్ఞానం చేసే పని డబ్బు చేయలేదు. ప్రతీ మనిషికి తనంటే తనకు ఇష్టం. ఎందుచేతనంటే లోపల ఉన్నది ఒక్కటి మాత్రమే నిజం. మీలో ఉన్న నిజం మీకు తెలిస్తే అందరి హృదయాలలో ఇదే ఉంది అన్న సంగతి మీకు అనుభవంలోనికి వస్తుంది. మనకు ఎప్పడూ ఉండాలని ఉంది. ఈ శరీరం పోతే మనం పోతాము అనుకుంటున్నాము కాని మనం పోము. మనం ఇప్పడు ఏదిగా ఉన్నామో అది శరీరం పోయిన తరువాత కూడా ఉంటుంది. దాని తాలుక ఎరుక మనకు లేదు, ఆ ఎరుక లేకపోవటమే దారిద్ర్యం. ఆధ్యాత్మిక దారిద్ర్యంలో మనం అందరం ఉన్నంతకాలం మనకు పునర్జన్మలు వచ్చి తీరతాయి, మనిషిని నీడ ఏవిధంగా అయితే వెంటాడుతుందో అలాగ అశాంతి, దుఃఖం మనలను వెంటాడతాయి. ఇప్పడు నీకు దేహంతో ఎలా తాదాత్మ్యం ఉందో అలాగ నీ హృదయంలో ఉన్న నిజంతో తాదాత్మ్యం వచ్చేవరకు ఈ జననమరణ చక్రంలో నుండి విడుదలపొందలేవు. మనకు నిద్రలో స్వప్నం వస్తుంది. ఆ స్వప్నము మనస్సే కల్పించింది.

జాగ్రదవస్థలోనికి వచ్చేవరకు అది నూటికి నూరు పాళ్ళు నిజం అనిపిస్తుంది. స్వప్నానికి కారణం నిద్ర. ఇప్పుడు మనందరం ఇక్కడ కూర్చొన్నాము, ఇదీ స్వప్నమే. ఈ స్వప్నానికి కారణం అజ్ఞానం. మీరు ఏదైనా మంచిపని అహంకారం కోసం చేస్తే దానివలన పుణ్యం వస్తుంది. అదే పని అహంకారం లేకుండా చేస్తారు అనుకోండి మీకు జ్ఞానం వస్తుంది. పుణ్యం కాలప్రవాహంలో పోతుంది, జ్ఞానం కాల ప్రవాహంలో పోయేదికాదు, మోక్షాన్ని ఇస్తుంది. ధర్మం చుట్టూ సమాజాన్ని తిరగమని పరమాత్మ చెప్పాడు. కాని ఇప్పుడు సమాజం ధనం చుట్టూ తిరుగుతోంది, భవిష్యత్‌లో దాని ఫలితం అనుభవిస్తాము అని గాంధీగారు చెప్పారు. మనం సాధ్యమైనంత వరకు జీవితంలో సహజంగా ఉండాలి. సహజంలోనే ఆనందం, అందం ఉంది. ఎవడైతే సహజంగా జీవిస్తున్నాడో వాడు భగవదనుగ్రహం అర్థించకపోయినా, వాడి మీద భగవదనుగ్రహం వర్షిస్తుంది. మీరు అందరూ బాగున్నారు అనుకోండి, అది చూసి నేను సంతోషించలేకపోతున్నాను అనుకోండి, అది కూడా ఆధ్యాత్మిక దారిద్ర్యం. మీకు చదువు ఉన్నా లేకపోయినా, ధనం ఉన్నా లేకపోయినా ఆధ్యాత్మిక దారిద్ర్యం ఉండకూడదు. మనస్సు సంకల్పిస్తుంది, బుద్ధి నిర్ణయిస్తుంది. మనస్సు సంకల్పించినా, బుద్ధి నిర్ణయించినా ఈశ్వరుడి ప్రీత్యర్థం మన జీవితాన్ని వినియోగించుకొంటే మనం ఆయన దయకు పాత్రులవుతాము.

(సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 10-02-08, ఈడూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మన ఇంట్లో ఉన్న పెద్దవారు ఒకవేళ పనిచేయకపోయినవారు ఎంతకాలం జీవిస్తే అంతమంచిది ఎందుచేతనంటే వారు సలహాలు చెప్పటానికి పనికివస్తారు. పుస్తకాలు చదివితే మనకు జ్ఞానం రాదు. పెద్దల దగ్గర నేర్చుకొనే పాఠాలు కొన్ని ఉంటాయి అందుచేత పెద్దలకు సేవ చెయ్యమని చెపుతారు. వారికి సేవచేసి, వారి ఆశీస్సులను పొందటం వలన మన మనస్సు నిర్మలమవుతుంది, జ్ఞానసముపార్జనకు సహకరిస్తుంది. భగవాన్ మిమ్మల్ని సాధన చెయ్యవద్దని చెప్పటం లేదు. మేము ధ్యానం చేస్తున్నాము, జపం చేస్తున్నాము, కాశీ వెళ్ళాము గంగానదిలో మునిగాము అంటున్నారు, ఈ అల్లరి అంతా ఏమిటి అంటున్నారు భగవాన్. కనీసం నీవు ఇంటి దగ్గర ఒంటరిగా కూర్చొని ఇవి అన్నీ చేస్తున్నాము వీటివలన దేహాభిమానం తగ్గిందా, లేదా అని చూసుకొంటున్నావా? నీ చుట్టూ ఉన్న మనుషుల మీద రవ్వంత అయినా మమకారం తగ్గిందా అని కనీసం రోజుకు ఒక్కసారి అయినా ఆలోచిస్తున్నావా? నీవు ఏమీ ఆలోచించటం లేదు. వీటివలన మనస్సు లోపలకు వెళుతుందో లేదో చూసుకోవటం లేదు. ఇంక వాటివలన ప్రయోజనం ఏమిటి? చాలామంది వారు భక్తులు కాకపోయినా ఇతరులు వారిని భక్తులు అనుకోవాలి అనుకొంటారు. మనకు